

Вяра

Ново допълнение към "Изобличение на иудеите от пророците, православните светци, духовниците на Църквата и от Самият Господ"

Обръщането на Ниневия и отстъплението на Иудея

Вижда Иона, че ниневийските старци скърбят, а старците от народа му се отдават на разврат. Вижда, че Ниневия съкрушава сърцето си, докато Сион живее в разкош. Вижда Асирия и увеличава презрението си към надмения Иерусалим. Вижда, че нечистите стават целомъдрени, докато дъщерите на народа му се оскверняват. Вижда, че в Ниневия бесноватите са замлъкнали и са познали истината, а в Сион пророкуват лъжливи пророци, изпълнени с измама. Вижда как при езичниците идолите биват натрошавани пред целия народ и поглежда към жилищата на своя народ - там всичко е изпълнено с идолопоклонство. Евреинът бива вразумен от езичници...

Иона се бои да не би проповедта, с която е пратен, да се окаже лъжлива. Защото знае, че всичко предсказано от него може да бъде отменено чрез покаяние. Вижда, че езическите дъщери отхвърлят суеверията на бащите си, и плаче за дъщерите на народа си, плачещи за Тамуз. Вижда, че в Ниневия влхвите и гадателите са изчезнали, а в Иудея се

разхождат магьосници и халдеи. Вижда, че жреците със собствените си ръце разрушават асирийските жертвеници, а в Сион всеки издига пред портите си жертвеник. Вижда Иона, че Ниневия като църква е събрала синовете си, цялата се е очистила и постът в нея е на почит; а иудеите са превърнали светия храм в Сион в разбойнически вертеп. Вижда, че ниневийският цар се покланя на Бога, а Иеровоам се кланя на телци. Ниневийци с вопли изброяват пред Бога беззаконията си, а евреите принасят синовете си в жертва и заколват дъщерите си за демоните. Ниневийци в пост изливат сълзите си пред Бога, а евреите възливат новото си вино пред истукани. При ниневийци ухае на аромат на скръб, в Сион се носи миризма на идолско кадене. При иудеите надеждата изчезва, при езичниците упованието нараства. При иудеите има пищност, при ниневийци - смирение; в Иудея - явно нечестие, в Ниневия - голям плач...

...

Иона иска да прикрие пороците на народа си

А как Иона успя да прикрие пороците на народа си? Приложи в действие същата хитрост, която бе употребил в морето, като измисли предлог и на сушата. Когато бягаше, придума плаващите на кораба да го вземат. И сега придума ниневийци да се разделят с него, като каза: "Във великата ни страна сега е празник, на който не могат да присъстват пришълци. Сега синовете на народа ми имат празник, на който е невъзможно да присъства никой от езичниците. Сега обрязаните имат голям празник, необрязаните не бива да влизат там, а вие, макар да сте каещи се, сте необрязани. Чистият празник се осквернява от присъствието на необрязани. Идете си спокойно, върнете се в страната си с мир и елате, щом празникът свърши. Послушайте съвета ми, не отхвърляйте молбата ми".

Простодушните послушаха увещанията, които Иона им отправи, разделиха се с него, поклониха му се и си взеха благословение от него. Цялото множество заскърбя, всички плачеха, разделяйки се с него, че случилият се сега празник, за който Иона им разказа, им е попречил. А той не се боеше толкова от това да излъже, колкото се страхуваше, че те ще откажат да се разделят с него.

Иона вече бе отишъл далече, а те все още стояха на границата. И видяха пред себе си висока планина, посъветваха се и решиха да се качат още сега на нея, за да видят поне малко страната, до която бяха стигнали. И почнаха да се изкачват, и стигнаха до върха, за да видят обетованата земя, и щом като беше невъзможно да влязат в нея, да не се лишат поне да я зърнат.

Разкриване на страшната истина

Изкачиха се най-последно, устремиха взора си, видяха цялата земя и тогава потръпнаха и се уплашиха, и страшни мъки ги обзеха. Защото по планините имаше жертвеници, по хълмовете - идолски капища, в горите - идолослужение, сред дърветата - блудство, по вратите - идолски изображения, на които влизащите се покланят; пороците нямат чет, сквернотите са безбройни, край изворите - умивания, край кладенците - очиствания, по покривите - кражби, в градините - прелюбодейства, по стъгдите - влъхви и магьосници.

Изкачиха се още по-високо и виждат: по покривите - безброй жертвеници; един се кланя на истукан, друг извършва възлияние на демон. На границата стоят излетите от Иеровоам телици, едната е поставена във Вирсавия, другата е в Дан. Там се кади с тамян, извършват се възливане и жертвоприношение и пред мъртвите телици заколват живи телци. Всеки се кланя до земята на свой истукан, на свой идол. Там са користолюбието и приятелката му - ощетяването на ближния;

там са преяждането и сестра му - пиянството; там са сластолюбието и свързаното с него прелюбодеяние; там е измамата и близката до нея кражба; там са звездобройството и свързаните с нея гадания; там е явната неправда и неразделното от нея тайно нечестие. Там виждат открито извършваните грехове, неправдата и лукавството на жителите; мъжете са при блудници; жените - и майката, и дъщерята - стоят като капани по улиците. Навсякъде там са смъртта и любимецът ѝ - сатаната. Князете са злочестиви, съдиите - беззаконни; користолюбието им е като огън, коварството им е геена, жилището им - яма, домът им - пропаст; заемодателят - огнена бездна, длъжникът - сатана. И двамата се измъчват един друг, докато не бъдат отведени на вечно мъчение. Децата им се кълнат в имената на боговете си. Езичниците имат един дял злочестие, а те - деветдесет и девет. Кой е в състояние да преброи огромното множество на греховете им? Броят на греховете на тези стоящи отляво кози се е увеличил много.

Потръпнаха ниневийци, побиха ги тръпки от нечестията, което се откри пред погледите им. И си казват един другиму: "Дали пък не сънуваме? Това обетованата земя ли е или Содом? Авраамовото семе ли е пред нас или демони? Хора ли виждаме или духове в образ на хора? Дали пък нечестията, което изгонихме от страната си, не е преминало и не се е преселило тук? Да не би същите идоли, които разбихме там, да са се появили тук? Да не би на жертвениците, които преобърнахме, да са им поникнали криле и да са прелетели тук? Защо язвата, която в нашата страна премина, тук е силно желана за всички? Защо тук се чества звездата, която отхвърлихме? Тук има много място за магьосничеството, което в нашата страна е унижено. От всеки прозорец наднича избягалото от нас идолопоклонство. Ето, по вратите им са заличените от нас домове на слънцето¹. Отхвърлената от нас наглост се е заселила у тях на челото. Избягалото от нас

сладострастие си е намерило място в очите им, вижда се в зениците им, забелязва се в ноздрите им. Защо тук честват слънцето, на което на други места не се покланят? Защо тук се кланят на телици, които на други места презират? Ако някой каже, че това е нашата страна или че всичко онова, което е при нас, е преминало тук, то тук има и много нови неща, и сквернотите нямат чет. Тук има беззакония, каквито в нашата страна не е имало. Тук се извършват грехове, каквито няма да намериш у нас. Миха направи четирилик идол. В нашата страна не сме принасяли възлияния на медна змия и не сме ѝ се кланяли. Върху този народ лежи проклятието на древната змия. Като жива змия те са прокълнати за това, че принасят възлияние на мъртва змия. Не сме принасяли деца в жертва на демони, а тук виждаме, че ги заколват. При нас принасяха в жертва животни, а тук принасят в жертва дъщерите си. Щом покровителите на този народ са такива, значи и нравите му сигурно са също толкова лукави. Щом законите на този народ са такива, значи делата му са още по-безсрамни. Щом бащите им са такива, значи и сегашното поколение е също толкова развратено. Щом Богът му е такъв, значи този народ е източник на идоли. Нима народ, изповядващ единствения Създател, ще започне да изработва и продава идоли? Те се големият с името си, наричат себе си синове на праведници. Според тях е достатъчно да се наричат Иаковови синове. Безразсъдните считат себе си вече за светии, понеже носят имена на светии. Името им е славно по целия свят, но делата им са нечестиви. Мислят, че са праведни, понеже произхождат от Авраам. Цялата им гордост е в имената, в това, че им принадлежи името Израил; цялата им слава е в това, че са обрязани; а всъщност са грешници, по начина си на живот не приличат на Авраамови синове. За тях Авраамовото име и обрязването са по-важни от вярата. Съботата, дадена от Бога, за тях е повече от Самия Бог. Те ще упрекнат и Бога, ако отмени законите Си, готови са да предписват закони на Самия

Законодател. Сами са без закон, а Бог при тях е под закон. Поставят закона над Законодателя, но не за да пазят закона, а само за да обвиняват Законодателя. В очите им Моисей и пророците са по-маловажни от възливането. Цялата им слава е в жертвите, цялото им величие е в жертвоприношенията. На тези горделивци им се струва достатъчно да се хвалят с каденето. На тези слепци им се струва достатъчно да се поръсват с кръв и с нечистотии от вътрешности. Те мислят, че Бог обича жертвите повече от чистата истина, на която Сам научи хората”.

Ниневийци с ужас побягват надалече

Така покаяните се обсъждаха помежду си и говореха за евреите. И колкото пламенно желаеха по-рано да влязат и да видят земята, толкова сега, като се наситиха на гледката, я намразиха и с ужас избягаха надалече. Умът им се възмущаваше при вида на тамошните беззакония. Покаяните се видяха, че евреите са покрити със същите скверноти, които те вече бяха съблекли от себе си. Езичниците отхвърлиха идолопоклонството, а този развратен народ се предаваше на него. И си казват един на друг: “Да ставаме и да се махаме оттук, за да не би беззаконията на този богопротивен народ да погълнат и нас. В Ниневия има голяма надежда, а тук има голям ужас. Може би накрая тази страна ще бъде унищожена вместо спасилата се от разрушаване Ниневия. Наистина, това е погинал и отхвърлен народ. В него няма нищо добро. Целият е покрит с нашите мерзости. Нека споменът за блажения пророк бъде възвеличен в страната ни. Той е виновникът за нашето спасение, от него получихме всичко полезно”. Така говореха те и се отдалечаваха със страх, пътуваха благополучно, завръщаха се радостно в страната си...

Из "Слово за Ниневия или повест за покаянието на един град" - СВЕТИ ЕФРЕМ СИРИН

{{_LINK1_}}